

Országos ankét a szegedi paprika védelmére.

(Saját tudósítónktól.) Ennek az évnek április végén, több szegedi paprikanagykereskedő elaborátumot adott be a szegedi kereskedelmi és iparkamarához, amelyben ankét összehívását kérték, hogy Szeged legfontosabb mezőgazdasági iparának kérdésében alkalmuk nyiljon fontos és a fejlődés lehetőségeit biztosító határozatokat hozni.

A kérdés tudniillik úgy áll, hogy ma már minden szegedi paprikakereskedő tudja, de tudja azt minden kofa is, hogy a paprikahamisítás üldözésének jogcímén, lassanként az export lehetőségeit szüntetik meg a perifériákon működő egyes hatóságok.

A szegedi producens beszállítja a paprikát a kereskedőhöz, az eladta, teszem az Ballassagyarmaton, ott a kereskedő összekeveri az árut mindenféle paprikával, történetesen kiszáll az ottani rendőrség; a vegyész megvizsgálja a paprikát, kész a hamisítási eljárás. — A szegedi kereskedő elzárás büntetést is kaphat, mert ehhez a kérdéshez senki sem ért és a leülés veszélyétől csak az menti meg, hogy felsőfokon, a miniszteriumba működik egy kiváló jogász, aki nemcsak jogász, hanem e kérdésnek legalaposabb ismerője Steinecker Ferenc dr. miniszteri titkár, a kihágási ügyek referense.

Dr. Steinecker Ferencé az ankét eszméje. A szegedi érdekeltség az eszmét fölkarolta és ritka éleslátással megnyilvánulást biztosított annak Perjéssy László, a kamara titkára.

A mostani vasárnapi ankét, amelyre idejöttek a kereskedelmi, földmivélsügyi miniszteriumok és vegyvizsgáló állomások képviselői, különösen azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy *miként lehetséges a közegészségi szempontok megvédése mellett a paprikakereskedelem érdekeit megvédeni és biztosítani?*

Fontos kérdése az *export fokozása*, a mely csak a termelés fokozásával érhető el és amely kérdés kísérleti telepek és nagy szárító helyiségek fölállítására, öntöző csatornák létesítésével érhető el.

Ajánlotta továbbá az érdekeltség a m. kir. központi vegyvizsgáló és kísérleti állomás fölállítását, mert nem elegendő az, hogy valaki jó vegyész ahhoz, hogy paprikához is értsen. Ehhez évek gyakorlata, tapasztalata és speciális szakismereteknek bírása kell. Ehhez pedig különböző vegyvizsgáló állomások nem értenek és nem érhetnek.

Reméljük, hogy a vasárnapi ankét, a melyen a budapesti kereskedelmi kamara érdekeltsége is részt vesz, hasznos, városunk iparának, kereskedelmének fejlődése szempontjából igen fontos hivatást teljesít.

A mai sivár közgazdasági viszonyok között, az ilyen nagyarányú közgazdasági kezdeményezését kettős örömmel kell üdvözölnünk.

Szivessy Lehel dr.

A szegedi kereskedelmi és iparkamara üléstermében tartják az országos értekezletet. Az értekezlet nagyszabásúnak és olyanoknak ígérkezik, amelynek hatása kétségtelenül jelentős lesz, mert a paprikatermelés és kereskedés irányítására befolyással bíró összes hivatalos tényezők képviselve lesznek s együttesen beszélnek meg a tennivalókat a gyakorlati élet embereivel: a termelőkkel és kereskedőkkel.

A tanácskozáson részt vesznek a helyi érdekelt paprikakereskedőkön kívül:

I. A földmivélsügyi miniszterium képviselőjében: Steinecker Ferenc miniszteri titkár és Károly Dezső dr. berendelt gazdasági akadémiai igazgató.

II. A kereskedelemügyi miniszterium képviselőjében: Fábry István dr. miniszteri titkár.

III. A budapesti m. kir. vetőmagvizsgáló állomás képviselőjében: Dégen Árpád dr. egyetemi m. tanár, a budapesti m. kir. vetőmagvizsgáló állomás igazgatója.

IV. A m. kir. kereskedelmi muzeum képviselőjében: Sasvári Ármin m. kir. kereskedelmi muzeumi aligazgató.

V. Az Országos m. kir. kémiai intézet és központi vegykezleti állomás képviselőjében: Székely Salamon kir. fővegység, Eszterházy Kálmán kir. vegység.

VI. Budapest székesfőváros képviselőjében: Rőzsényi István igazgató.

VII. Szeged szab. kir. város képviselőjében: Lázár György dr. polgármester, Somogyi Szilveszter dr. főkapitány, Szalay József dr. rendőrbíró, Temesváry Géza dr. rendőrbíró.

VIII. Kalocsa község képviselőjében: Albecker Károly dr. községi orvos.

IX. A kecskeméti vegyvizsgáló állomás képviselőjében: Biró Gusztáv vegység.

X. A szegedi vegyvizsgáló állomás képviselőjében: Csonka Ferenc vegység.

XI. A szegedi Gazdasági Egyesület képviselőjében: Bokor Pál, Gerle Imre dr.

XII. A budapesti kereskedelmi és iparkamara képviselőjében: Vágó József másodtitkár.

XIII. A temesvári kereskedelmi és iparkamara képviselőjében: Lendvai Jenő titkár.

XIV. Az aradi kereskedelmi és iparkamara képviselőjében: Zima Tibor.

XV. Az OMKE képviselőjében: Obláth Lipót

A tanácskozás anyaga ez: A magyar paprika termelésének fokozása fontos közgazdasági kérdés, mert a mai termelési quantum mellett exportunk fejlődésére nem számíthatunk. Szükségesnek mutatkozik e célból az olasz- és spanyol paprikatermelés tanulmányozása és kísérleti telepek létesítése. Az értékesítés feltételei a gyakorlati élet követelményei szerint volnának megoldandók. A paprika mai osztályozása, az osztályok merev elkülönítése s az a körülmény, hogy a vegyvizsgálók egy része a hamisítatlan magyar paprika alkotórészeit, nagy zsirtartalmát, földolgozásának módját nem ismeri, tarthatatlan állapotokat teremtett.

Az osztályozás mellőzendő, a vegyvizsgálókat reformálandó volna, a minőség meghatározására típusok volnának megállapítandók, mely az évi terméseredmény figyelembe vétele mellett a budapesti és szegedi kamarák által e célra kiküldött bizottság által módosítható lenne. Az idegen paprika keverése feltétlenül eltiltandó lenne s az idegen paprika feltűnő jelzéssel, csak saját neve alatt volna forgalomba hozható.

Az ellenőrzés módja megállapítaná azt az eljárást, mely biztosítaná a földolgozás helyeinek, a piacoknak, raktáraknak szabályszerű megvizsgálását, a típusok megszabását; megállapítaná, hogy milyen alkotórészekből áll a hamisítatlan magyar paprika, utasítást adna a vegyvizsgáló egyöntetű módszerre, kijelölné azon vegyvizsgáló állomást, melyhez vagy melyekhez a paprikavizsgálat utaltatnék. Megállapítaná, hogy a vegyvizsgálókat kizárólag a paprika tisztaságát konstatálná, a minőséget azonban a budapesti és szegedi kamarák kebelében e célra alkotott bizottság állapítaná meg.

SZEZÓN

Kódex az öltözködésre.

Az elmúlt hetekben egy előkelő külföldi lapban rendkívül érdekes cikket olvastam. Az ember, amikor ilyen — hogy úgy mondjam — szája ize szerinti cikket olvas, úgy érzi magát, mint egy gourmand étkezés közben, aki minden újabb falatnál, amelyet az inyene étellekből fogyaszt, szinte kéjteljesen gyönyörködik abban a kiváltságos érzékben, amely őt e gourmand dolgokra (kvási predesztinálta. Az, akit a természet ezzel meg nem ajándékozott, sohasem tudja felfogni a gourmand embernek ezt a szinte extázisba menő kéjes és mámoros örömet és érzését, ami természetes is, mert hisz éppen ebben rejlik az ok, de egyúttal az okozat is.

Az irodalomnak, festészetnek és szobrászatnak is megvannak a maga gourmandjai. És e gourmand itt is megmarad inyene falatozónak, mert itt is csak a különleges és specifikus dolgok érdeklők, nem pedig a sablonos, ugyszólván hétköznapi témák és gondolatok. Egy ilyen gourmandnak képzelem el azt az író is, akinek cikkét, mint már említettem, oly kéjes mámorral olvastam. Hogy az ilyen írónak termékei köztetszettel találkoznak-e, ez már más lapra tartozik. Ezen a téren ép úgy ki van téve a bukásnak, mint az olyan színműíró, vagy költő, aki már a sujet megválasztásában is eltér a rendes sablontól. Már most van író (és ez a nagyobb kontingens), aki háttérbe tolja egyéniségét s deferal a publikum izlésének és kívánalmainak, van azonban viszont olyan, aki nem bocsátja áruba és alkuba egyéniségét, még kevésbé érzéseit és gondolatait s akinek minden bukás egy-egy újabb győzelmet jelent. Mert a darabot megbuktathatja a publikum, ez az ő priviligiuma, de a mű győzelmet arathat mindazonáltal mint irodalmi érték, még pedig éppen e bukásánál fogva. Efelett ne csodálkozzék senki, ez így van száz eset közül kilencvenben.

A magyar publikum gondolkodásában és szórakozásában egyaránt mindenkor a könnyebb, mondhatni sikamlósabb tartalmu olvasmányokat és darabokat kedveli. E tekintetben azzal igyekszik magát menteni, hogy a színházban szórakozni kíván és pedig a szó abszolút értelmében. Innen van az, hogy olyan darabok, amelyek éppen specifikus témájuknál s ezen téma merész és erősen modern felépítésénél fogva, külföldön nagy sikert arattak, nálunk vagy teljesen megbuknak, vagy pedig csak mérsékelt érdeklődést keltenek. Erre számtalan a példa a magyar színműirodalomban is. Épp ezért rendkívül szívós, megalkuvást nem ismerő, erős akaratú egyénnek kell lennie annak az írónak, aki a sok kísértéssel szemben, melybe maga a magyar publikumot belekergetni igyekszik, szilárdan megmarad sajátos egyéni felfogása mellett.

Nem vagyok az az ember, aki saját nézeteit, felfogásait és álláspontját ráerőszakolja egy másik, tehát az enyémtől eltérő vé-

SALVATOR

kiváló bór- és
lithiumos
gyógyforrás

vese- és hólyagbajoknál, köszvénynél, cukorbetegségnél, vörhenynél, emésztési és lélegzési szervek hurutjainál kitűnő hatásu. — Természetes vasmentes savanyuviz.

● Kapható ásványvizkereskedésekben és gyógyszerárakban.

SCHULTES ÁGOST

Szinye-Lipóci Salvatorforrás-vállalat
Budapest, V., Rudolf-lakpart 8. ●